

በቤተ ክርስቲያናችን የዘመናት አቆ ጣጠር ከዓመቱ ክፍላቶ አውራጎ አንዱ መጻው ነው። ይህም ከመስከረም ፳፭ — ታኅሣሥ ፳፭ ያለው የሦስት ወራት (የ፯ ቀናት) ጊዜ ነው። ዓመቱን በየሦስት ወራት ጊዜ ከአራት የሚከፍሉት እያንዳንዳቸው የዓመቱ ክፍላት አውራጎ የየራሳቸው የሆነ የአየር ጠባይና መልካዓ ምድራዊ የተፈጥሮ ገጽታ አላቸው። መጻው የቡቃያ የዘር የአበባ፣ የእሽትና የመጉምራትና የመጠውለግ ጊዜ ሲሆን በጋ (ሐጋይ) የሙቀትና የአዝመራ መሰብሰቢያ፣ ፀደይ የበልግና የጉልጓሎ ክረምት የዝናም የእርሻና የዘር ክፍለ ጊዜ ነው። አሁን ያለንበት ፀደይ የዝናቡ የጭቃው የእርሻውና የዘሩ ጊዜ አልፎ ምድር በልምላሜ ጸጋ ተውጣ በስነ ጽጌያት አሸብርቃ በፀሐይ ብርሃን ደምቃ የምትታይበት ጊዜ ነው። ጥቅምት ወርሃ ጽጌም ይባላል።

ከዚህ አንጻር በዚህ ጊዜ በመንፈሳዊ ሕይወት የሚታሰበው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስና የንጽህት እናቱ የቅድስት ደንግል ማርያም ስደት ነው።

በመሬት ላይ የወደቀ ዘር አዲስ አካል ገዝቶ በመብቀል ፍሬ እስከሚያፈራና ለመሽር እስከሚደርስ መሞት መፍረስና መበስበስ አለበት ፍሬው የሚገኘው በመሬት የተለያዩ ችግሮች ከታለፉ በኋላ ነው። ጥፋቱ ባስከተለው የቅጣት ፍርድ ልዩ ልዩ ጸዋትም መከራ መቀበል መስደድና መሞት የነበረበትን የሰው ልጅ ለማዳን ሰው የሆነውና በሥጋ ከይሴ (እባብ) ተሠውሮ ሰውን ለጥፋት የደረገውን ሰይጣን በተጠቀመበት ጥበብ በሰው ሥጋ አድሮ ድል ለመንሳት ሥጋ የለበሰው የማርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በደንግል ማህጸን ካደረገበት ጊዜ አንስቶ እስከ ዕለተ ስቅለቱ ልዩ ልዩ መከራ ተቀብሏል። በቤተ ክርስቲያን ትምህርት ወርጋ ጽጌ ጥቅምት ገዳር የዓለም መድኃኒት ኢየሱስ ክርስቶስ ከዕለተ ልደቱ እስከ ዕለተ ስቅለቱ (ሞቱ) ለሰው ልጆች ሕይወትና ነፃነት ጠላት ምና ደገንነት የተቀበለባቸውን ፀዋትም መከራ የምናስብበት ጊዜ ነው። ከስደት፣ እሥራትና መንገላታት በኋላ

የደገንነት ፍሬ (መሽር) የተገኘው በሞቱ ነውና። (ኤፌ. ፪፣፲፮)

በነዚህ ወራት ሕፃኑ ኢየሱስ ክርስቶስና እናቱ ቅድስት ደንግል ማርያም ከቤተ ልሔም ወደምድረ ግብጽ ተሰደዋል። ስለስደቱ የሚነገሩ ብዙ ምክንያቶች ሲኖሩ፣ ምሥጢሩ ጠላቅ ያለ ትርጉም ያዘለ ነው።

በአራቱ፡- “... በአንተና በሴቲቱ በዘር ሆኖ በዘርዋ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ እርሱ ራሱን ይቀጠቅጣል፣ አንተ ስኩናውን ትነክሳለህ” (ዘፍ. ፫፣፲፮)

ተብሎ እንደተጻፈው የተነገረው ትንቢት ሲደረስ የተቆጠረው ሱባዔ ሲፈጸም ከደንግል የተወለደው የሔዋን (የሴቲቱ) ዘር የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ የዲያብሎስን ሥራ ለማፍረስ የተንኮል አሸክላውን ለመበጣጠስና ራሱን ለመቀጥቀጥ እንደተገለጠ ባወቀ ጊዜ ዲያብሎስ በመስቀል ላይ ድል እስከሚመታ የሴቲቲን ዘር ሽኩና ለመንከስ ብዙ ጥረት አድርጓል። ለሕፃኑ ስደት ከሚሰጡት ምክንያቶች አንዱ ይህ ነው። የኢየሱስ ስደት ጊዜው ደርሶ በመስቀል ላይ እስኪሞት ከወዲሁ የሚደርሱትን የሰይጣን ወጥመዶች ለማለፍ ጊዜው ላይ ደርሶ እንዳይሞትና ለጊዜው አስፈላጊ ካልሆነ ሞት ለመስወር የሰይጣን መንፈስ ለቁጣ (ለጥፋት) ካነሳው የወቅቱ ሰው ከሄሮድስ ጭካኔ ለመሸሽ ነው። ሄሮድስም ለሰይጣን መንገድ በመስጠት ለቁጣና ለጥፋት የተነሳ ሰይጣን ያለምክንያት አልነበረም። ሥልጣኑን የሚቀናቀን ፈታኝ ትንቢት ተናግቶት ነው።

“ አንቺ ቤተ ልሔም የይሁዳ ምድር

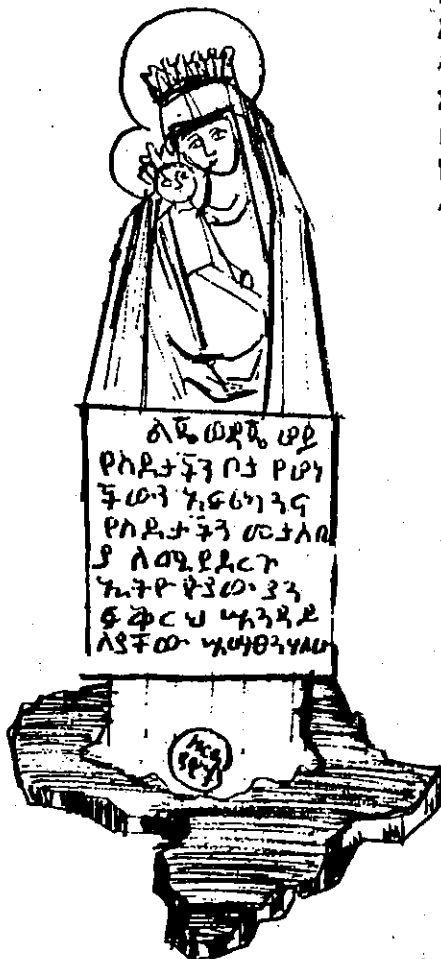
ከይሁዳ ገዥዎች ብትበልጥ እንጂ አታንሽም ሕዝቤን እሥራኤልን የሚጠብቅ መስፍን ከአንቺ ይወጣልና” (ሚክ. ፭-፩)

የሚለው ትንቢት በቤተ ልሔም አካባቢ መፈጸም በተሰማ ጊዜ የታወከውና የተሸበረው የሄሮድስ ጎሊና ብቻ አልነበረም ተባባሪዎቹንና መላይ ተን ኢየሩሳሌም አስደንግጧል። አሸብሯል። “ የተወለደው የአይሁድ ገጥሥ ወዴት ነው? ” እያሉ የምሥራቅ ነገ

ሥታት ለእውነተኛው ሰማያዊ ንጉሥ ለኢየሱስ ክርስቶስ ሊገብሩ በብዙ ሺህ የሚቆጠር ሠራዊት አስከትለው ሕፃኑ ወደተወለደበት (ቤተ. ልሔም) መጓዛቸውንም ለተወለደው ንጉሥ ማረጋገጫ ስለሆነ በገዥነት ሥልጣን ላይ የነበረው ሂሮድስን የዋጠው የጭንቀት ማዕበል ሙቀቱ ምን ያህል እንደነበረ መገመት አያስቸግርም ።

ሌላው “ልጅን ከግብጽ (ወደ ግብጽ) ጠራሁት” ተብሎ በነቢዩ የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ነው ። ሆኖም ፲፩፻፩ እነዚህን ትንቢቶች የሚያገላ ምሁራን ብዙ ምሳሌዎችም ነበሩ ። “ልጅን ከግብጽ ጠራሁት” የተባለው ለጊዜው ለያዕቆብ ሲሆን የትንቢቱ ጭጭሪ ለአምላክ ያዕቆብ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ የተነገረ ነበር ። ሌሎችም አበው ከጊታ በፊት በልዩ ልዩ ምክንያቶች ወደ ግብጽ ተሰደዋል ። ያንን የአበውን ፈለግ ለመከተልና በግብር ለመፈጸም ነው ። ከነዚህም ሁሉ ጋር ከሀድሶና አምልኮ ባዕድ የሠፈነበትን ምድረ ግብጽ ከጣሊት አምልኮ ማጽዳት (ማለቀቅ) ዋነኛው የጊታ ፈቃድ ስለነበር ከሰደቱ ምክንያቶች አንዱ መሆኑ ተመልክቶአል ። አዳም በልጅነት ክብር ሰባት ዓመት ሕጉን ጠብቆ ከኖረበትና ሞት ሳይኖር በየሺህ ዘመኑ እየታደሰ እንዲኖር ከተፈጠረበት ተድላ ገነት ወጥቶ የተሰደደው ሰደት የተከሰው በጊታ ሰደት ነው ። በጊታ ሰደት አጋንንት ከሰዎች ልቡና ወጥተው ተሰደዋል ። ሀገርን ጥሎ መሰደድ ሰማዕትነት ነውና ጊታችን የሰማዕታትን ሰደት በሰደቱ ባርኮ አርአያነቱን አሰተምርበታል ። ትናትም ሆነ ዛሬ “ከዚህኛው አገር ቢያሳድዱኝሁ ወደሌላ ይቱ ሂዱ ፣ የእግዚአብሔር ሀገር ሠፊ ነውና” የተባለውም ትምህርት ከዚህ የሰደት ታሪክ ጋር የተያያዘ ነው ።

የሴፍ በሕፃኑ ኢየሱስ ሕይወት ፊት ተደቅኖ የነበረውን አደጋ ፣ ከችግሩም ለማምለጥ መደረግ የነበረበት ዘዴ ምን እንደነበረ አላወቀም ነበር ። ማንም ሰው ይህን የመሰለ የተፈጥሮ ድካም አለው ። ሁላችን በሕይወታችን የሚደርሰውን ችግር አናውቅም የሕይወት ባለቤት ፈጣሪ ግን

ማእምረ ገቡአት ስለሆነ መንገዱም ዘዴውም አለው ። “የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ የት እንደተወለደ አይታችሁ ተመልሳችሁ ገንፍኝ እኔም እንደናንተ ሂጄ እንድሰገድለት ፣ በሚል ተንኮል የተሸኙት የምሥራቅ ነገሥታት (ሰብአ ሰገል) በሄደበት መንገድ እንዳይመለሱ ገልጸላቸው ። በሌላ መንገድ ወደ የሀገራቸው ተመለሱ ፣ የሴፍ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ ግብጽ እንዲሰደድ በመልክ በሕልም ተነገረው በሌሊት ተነስቶ ተጓዘ በሰደትም በመከራም ከኢየሱስ አልተለዩም ። አብረውት የኖሩ ናቸው ። ልደቱ በእንሰላት በረት ፣ ሕፃንነቱ በበረሃ ሰደት ተደምሮ መከራው የተፈጸመው በመስቀል ነው ። ራስን መጠበቅ ሕይወትን ለማዳን ጥረት ማድረግ የፍጡራን የተፈጥሮ ሕግ ነው ። እግዚአብሔር የሥነ ፍጥረቱን ሕይወት ይመለከታል ፣ ይመራል ፣ ይጠብቃል ፣ ከሚደርሰውም ችግር ያድናል ። ለየሴፍ

የተነገረው ከጠላት ማምለጫው ብቻ አልነበረም በሰደት ሀገር የሚቆይበትም ጊዜ ጭምር ነበር ። “ሳልነገርህ እንዳትመለስ” አም ከችግር ለመዳን በሕይወት ለመኖር የሚሰጠውን መለኮታዊ ትምህርት መቀበልና ሕጉንና ትእዛዙን መጠበቅ ያስፈልጋል ።

ጉዞው ለሕፃኑም ሆነ ለእናቱ እጅግ አስቸጋሪ ከባድም ነበር ። በሌላ ሕይወት ያልጠነከረ ሰውነት በጫለማ በበረሃ በረሀብና በውሃ ጥም እየተቀጠ በሥጋትና በጭንቀት ተውጦ መሰደድ እጅግ ይከብዳል የሴፍ ለተጠራበት ሰማያዊ ድምጽና በሕልም ለተገለጸለት መመሪያ ታዛዥ ነበር ። አልዋለም ፣ አላደረም አልዘነጋም አላመነታም ፣ ጉዞ የጀመረው ወዲያው ነው ። ሕልሙን ያየበት ሌሊቱን እስኪነጋ እንኳ አልጠበቀም በሌሊቱ በጫለማው ተነስቶ ከጊታ ጋር ጉዞውን ቀጠለ ። አብርሃም ከቤተሰቡና ከዘመዶቹ ተለይቶ እንዲወጣ በተጠራ ጊዜ ወደማያውቀው አገር አምና ሄደ ። ጥሪውን ሰምተው ትእዛዙን ያከበሩ ብዙዎች ናቸው ። ከዘመድና ከቤተሰብ መለየት ከተወለዱበት አገር መሰደድ በባዕድ ምድር ባዕድ ሆኖ መኖር አስቸጋሪነቱ በታወቅም ጥሪውን ተቀብሎ ከጊታ ጋር መጓዝ ሰማዕትነት ነው ። የጊታችን ሰደት ለሰማዕታት ሰደት መሠረቱ ነው የተባለውም ለዚህ ነው ። ከባለም ተሰደው መስቀሉን በመሸከም እስከ ቀራንዮ የተከተሉት ብዙዎች ናቸው ።

በቤተ ልሔም ለተወለደው የአይሁድ ንጉሥ የሚገባውን ግብርና እጅ መንሻ ይዘው የመጡ የምሥራቅ ነገሥታት የሂሮድስ የሸፍጥ አደራ ሳይጠብቁ በሌላ መንገድ ወደ ሀገራቸው መመለስ ፣ የሴፍ ከመልክ በተገለጸለት መሠረት እናቱንና ሕፃኑን ኢየሱስን ይዞ በሌሊት መሰደድ ፣ ሂሮድስን እጅግ ስላስቆጣው በመቶ ሺህ ለሚቆጠሩ ሕፃናት እልቂትና ዋይታ መንስዔ ሆኖአል ። በቂጣው የግዕጥ ሺህ ሕፃናት አልቀዋል ። ከአንድ ዓመት ተኩል እስከ ሁለት ዓመት ዕድሜ ያላቸው ሁሉ በመጓቱ ወላፊን ተገርፈዋል ። ተሠውተዋል ።

ሂሮድስ የጥፋት እቅዱና ፍላጎቱ ወደ ገጽ ጸጂ ዞራል

ጉቱ እንዳይሰት በሕፃኑ ዕድሜ ግምት ሁለት ዓመት የሆኑትንና ከዚያም ያነሱትን አስፈጅቷል ። የመጨረሻ ጭካኔና ሰይጣናዊ ሥራ ነበር ። ሕፃንን ከእናት ጡት ነጥሎ እንደ ጉመን በሠይፍ (በሰለት) መቁረጥ ለወገኑ ሕይወት የማይሳሳ የሰው ልጆች ጠባይ ምን ይሆን? ይህ ደም ለሕፃናቱ ና፣ ለመላውም የሰው ዘር ሁሉ ደሙን ላፈሰሰው ቸር አምላክ የቀረበ የንጹሐን (የሰማዕትነት) ደም ነው ። በእውነት ፈራጅ ጌታ ዙፋን ፊት የሚከሰት የሚበቀልና የሚያስፈርድ ደም ። በነቢዩ ኤርምያስ ትንቢት ተገልጾ በጊዜው ተፈጽሞ የነበረው በሄሮድስ ጊዜ ተደግሞ በነዚህ ሕፃናት ደምና ቅድታ ወደአርያም ያረገው እንባ ከቤተ ልሔም እስከ ራማ አስተጋብቷል ። የአምላክን የፍትሕ በር አንጻኩቷል ። ዛሬም ቢሆን አመጽ የተመላበት ዓለም ከዚያ ዓይነቱ ግፍና ሰቀቀን እምብዛም አልጠራም ። ዋይታና ሃዘን በራሄልና በሄሮድስ ዘመን ብቻ አላክ ተመም ። በይቀጥላል ተወርሶአል ።

ግብፅ ለጊዜው የሰደት መጠለያ እንጂ መኖሪያ አልነበረችም ። የጠፋው ተገኝቶ፣ የተሰደደው ተመልሶ ተስተካክሏል ። ለኛም ይህ ዓለም ሀገራችን ይህም ምድር ቤታችን አይደለም ። የምንኖርበት ሌላ አገር ሌላ ዓለም አለ ። ተስፋ የምናደርገው የምንጠብቀው ያንን ነው ። (፪ ቆር. ፮፣ ፩)

በጌታ ስም የፈሰሰው የንጹሐን ሕፃናት ደም አፍሳሾችን ማጥፋቱ የማይቀር ነው ። ሄሮድስ በከፋ አግግቶ ሞት ጭካኔና በደለኛ ሰው እድሜ ወትሮም ረጅም አይደለም ። ሕይወቱም ፍርሀት፣ ጸጸት፣ ሥጋትና ጭንቀት (ተመላ ስለሆነ ህልውናው የቅጠል (የወረቀት) አምድ ነው ። ዘመኑም እንደጥላ ነው ። (ኅጥአን) ኃጢአተኛን ሰው እንደ ደጋ ዛፍ ከፍ ክፍ ብሎ አየሁት በተመለሰኩ ጊዜ ግን የነበረ በትን ሥፍራውን አጣሁት” ተብሏል አማግላቱም ክፉና የሚያስጠላ ነው ።

ጌታችን ሊያድናቸው መጣ ሊያድናቸው የመጣውን ግን አልተቀበሉትም መድኃኒታቸውን ጠሉ፣ በልደቱ መላእክት ዘመናለት ሰዎች ግን በንጹሐን ሕፃናት ደምና በወላጆች ሐዘን ነው የተቀበሉት ።

“እኔ እስከምነገርህ በዚያው ቀይ”

ተብሎ በመልእክ እግዚአብሔር በተነገረው መሠረት ዩሴፍ ከሕፃኑ ኢየሱስና ከእናቱ ድንግል ማርያም ጋር ሄሮድስ እስኪሞት በግብፅ ኖረ “ የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሳ ሕፃኑን እናቱንም ይዘህ ወደ እሥራኤል አገር ተመለስ” እግዚአብሔር ስራውን የሚሰራባቸው ጊዜአት አሉት በእምነትና በቅድሚያት መጠበቁ መልካም ነው ። የያዙትን መተው የተነገሩትን መርሳት ይገባል ሁሉም ጊዜውን ጠብቀው ከሰደት ተመለሱ ። ከባይተዋርነት ኑሮ ተላቀቁ ገዳር ፮ ቀን በያመቱ የሚከበረው ጌታችንና እመቤታችን ከሰደት የተመለሱበት ቀን መታሰቢያ ስለሆነ ነው ።

ደብረ ቁስቋም

እመቤታችን ድንግል ማርያም ሕፃኑ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ዩሴፍንና ሰሎሜ ከሰደት ሲመለሱ የአረፉበት ቦታ ናት ጌታ ከቅድሳት እናቴና ከመንፈሳውያን አገልጋዮቹ ጋር ያረፈ በት የባረከትና ያከበረት በመሆኑ መታሰቢያነቷ እንዳይጠፋ ቤተ ክርስቲያን እንዲሰራባት መስዋዕት እንዲሰ

ዋባትና የእግዚአብሔር ስም እንዲመሰገንባት ተደርጓል ። ከደቀመዛሙርቱና ከእናቱ ጋር ተገኝቶ ሥርዓተ ቁርባን ፈጽሞባታል ።

ከዘመነ ሰማዕታት ጀምሮ ፩፻፲፱ ካህናት በደብረ ቁስቋም እየተገኙ ቦታዋ በመንፈሳዊ ታሪክ ተጠብቃ እንድትኖር አድርገዋል ። የቤተክርስቲያን አባቶች ቅዱስ ቴዎፍሎስና ቅዱስ ቂርሎስ ሳይለዩ በገዳር ፮ ቀን እየተገኙ ያከብሩ እንደነበር ተጽፎአል ።

ቅዱስ ያሬድ “ ሊቀ ጳጳሳት ቴዎፍሎስ በዚህ ቅዱስ ቦታ በተገኘሁ ጊዜ በመንገድ ከአጋጠመኝ ድካም ነፍሴ አረፍ አለ፣ ከልጅዋ ከወዳጅዋ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እመቤታችን ቅድስት ማርያም ስለአረፈችበት” ሲል ተናግሯል ።

ከዚህም ሌላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእመቤታችን ድንግል ማርያም ከዮሴፍና ከሰሎሜ ጋር ያለ መብልና ያለ መጠጥ አምስት ቀን እንደቆዩ በቤተክርስቲያን የታሪክ መጻሕፍት ተገልጾአል ።